

การเล่าเรื่องเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

STORYTELLING TO PROMOTE ENGLISH LISTENING-SPEAKING ABILITY AND SELF-CONFIDENCE OF PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

ผู้วิจัย

นางสาวจิราวรรณ เวียงยา¹

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติวี มณีโกศล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจากการใช้การเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าแดง (รัฐราษฎร์รังสรรค์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 37 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่อง และ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่น ในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

ความสามารถทางด้านฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการใช้การเล่าเรื่องของนักเรียนอยู่ในระดับ ดี คิดเป็นร้อยละ 76 ความสามารถทางด้านพูดภาษาอังกฤษจากการใช้การเล่าเรื่องของนักเรียนอยู่ ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 81.08 และความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนจากการใช้การเล่าเรื่องเท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: การเล่าเรื่อง, ความสามารถด้านฟัง – พูดภาษาอังกฤษ.

¹ นักศึกษาศาสาวิชาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ABSTRACT

The purposes of this research were to study English listening–speaking ability, speaking ability and self–confidence of students during learning through storytelling lesson plans. The target group consisted of 37 Prathom Suksa 5 students at Padang Rudratrungsun School in the second semester, who were studying in academic year 2013 and chosen by cluster sampling method. Two types of research instrument were used. The first type used for doing experiment was storytelling lesson plans. The second type used for collecting data comprised a listening–speaking ability test, a speaking ability evaluation form and a questionnaire on self–confidence which was implemented during using storytelling plans. The results were as follows:

The English listening–speaking ability of Prathom Suksa 5 students during learning through storytelling plan was at a good level at 76 percent. The English speaking ability of students was at a moderate level at 81.08 percent. The self–confidence of students was at a high level with an average score of 3.64.

KEYWORDS : Storytelling, English Listening – Speaking Ability.

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อย ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้า การแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ และในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเข้าร่วม AEC หรือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อกัน อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O–NET) ในปี พ.ศ. 2557 พบว่า ในระดับชั้น ป. 6 คะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ส่วนชั้น ม.3 และชั้น ม.6 วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยน้อยเป็นอันดับที่สอง เช่นเดียวกับรายงานผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนบ้านป่าแดง (รัฐราษฎร์รังสรรค์) พบว่า วิชาภาษาอังกฤษได้คะแนนต่ำที่สุดใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย 14.82 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, องค์การมหาชน, 2557: ออนไลน์) จะเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนมีปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขเป็นอย่างมาก

การเล่าเรื่องเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง–พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งความสามารถด้านการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญ

มาก กล่าวคือ การฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้มากที่สุด และเป็นทักษะแรกของการสื่อสารที่ต้องพัฒนา ก่อนทักษะอื่น สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษานั้น Krashen and Terrell (1995) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาตามแนวทางแบบธรรมชาติ (Natural Approach) โดยแนวคิดนี้ให้ ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การฟังและการพูด เป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก กล่าวคือ ต้องจัดประสบการณ์ที่จะสอนให้กับเด็ก ได้พบและคุ้นเคยกับภาษาที่ตนเรียนมากที่สุด เน้นเรื่องคำศัพท์มาก นอกจากนั้น Krashen (1987) ได้อธิบายถึง ตัวบ่อนเข้าที่เข้าใจได้ ที่ช่วยผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่เรียกว่า ตัวบ่อนที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) ซึ่งตัวบ่อนหรือภาษาจะต้องเป็นข้อมูล ที่เข้าใจได้ไม่ซับซ้อนจนเกินไป มีระดับเหนือ ความรู้เดิมของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย และจะต้องเป็นข้อมูลที่น่าสนใจ ผู้เรียนจึงจะเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ภาษา ซึ่งตัวบ่อนเข้าที่เข้าใจ ได้ที่ใช้ในการเล่านิทานได้แก่ ท่วงทำนองการพูดที่เข้าใจได้ง่าย ภาษาของนิทานประกอบไปด้วยตัวละครที่จำได้ง่าย มีเหตุการณ์ที่น่าสนใจ และง่ายที่จะเลียนแบบ (การสัมผัสเสียง การเลียนเสียงธรรมชาติ จังหวะ และท่วงทำนอง) สื่อที่สามารถมองเห็นได้ ทำให้เด็กสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่าย เพิ่มความสนใจต่อผู้เรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ เตือนใจ เณลิมกิจ (2545 : 32) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการเล่าเรื่องว่า สามารถนำมาใช้อย่างได้ผลดียิ่งในการเรียนภาษา เนื่องจากการเล่าเรื่องเป็นเทคนิคหนึ่งของทุก ๆ วัฒนธรรมที่ดึงดูดใจคนทุกชาติทุกภาษา จาก

การใช้ท่าทางและภาษากายประกอบของผู้เล่า ทำให้ผู้ฟังสนใจติดตามเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

นอกจากนั้น Krashen (1987) ยังได้เสนอเกี่ยวกับสมมุติฐานแรงต้านด้านความรู้สึก (Affective Filter Hypothesis) เป็นสมมุติฐานที่เชื่อว่า องค์ประกอบทางด้านจิตใจมีความสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง กล่าวคือ แรงจูงใจ ความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น นักเรียนที่มีแรงจูงใจและความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีและมีประสิทธิภาพมากกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลในการเรียน ซึ่งได้สนับสนุนกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่ช่วยให้สภาวะทางอารมณ์ของผู้เรียนที่มีแรงต้านความรู้สึกต่ำ (Low Effective Filter)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ และปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้การเล่าเรื่อง เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าแดง (รัฐราษฎร์รังสรรค์) โดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ

- 1) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้การเล่าเรื่อง
- 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้การเล่าเรื่อง

3) เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้การเล่าเรื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่าแดง (รัฐราษฎร์รังสรรค์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบ้านป่าแดง (รัฐราษฎร์รังสรรค์) จำนวน 37 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเป็นห้อง 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน โดยแต่ละห้องมีลักษณะของผู้เรียนไม่ต่างกัน รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มเดียวทดสอบระหว่างเรียน (One Group Time Series Design)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ชนิด ได้แก่

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่อง 10 แผน จากเรื่องเล่าที่ผู้วิจัยแต่งหรือดัดแปลงเรื่องเล่าที่มีอยู่แล้ว

โดยเลือกเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องลำดับจากเรื่องและคำศัพท์ที่นักเรียนคุ้นเคย เป็นคำศัพท์ที่ไม่ยาก ใกล้ตัวนักเรียน และเรื่องลำดับจากโครงสร้างประโยคง่ายไปหาเรื่องที่มีโครงสร้างประโยคยาก ในแต่ละแผนใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรม 2 คาบ ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมทั้งหมด 30 ชั่วโมง นอกชั่วโมงเรียนปกติของนักเรียนเป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเล่าเรื่อง เป็นขั้นเตรียมความพร้อมสำหรับการฟังของนักเรียน ซึ่งมีกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การสอนเพิ่มเติมหรือการทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่นักเรียนจำเป็นต้องทราบเพื่อให้เข้าใจนิทานมากขึ้น 2) ขั้นการเล่าเรื่อง เป็นขั้นที่ผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนได้ฟังและผลิตเพลงไปกับเรื่องที่เล่า ซึ่งเป็นการฝึกการฟังด้วยความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการฟัง ในการเล่าเรื่องผู้สอนควรแสดงอารมณ์ร่วมกับเรื่องที่กำลังเล่า โดยแสดงออกทางสีหน้า และอารมณ์ ใช้น้ำเสียงตามตัวละครขณะเล่าเรื่องเพื่อให้สมจริง ใช้ท่าทางประกอบขณะเล่า และอาจมีอุปกรณ์ประกอบการเล่าเรื่อง และ 3) ขั้นหลังการเล่าเรื่อง เป็นขั้นที่มุ่งเน้นการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการฟังนำไปสู่การฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องเล่าที่ได้ฟัง ทบทวนคำศัพท์และฝึกพูดประโยคที่ปรากฏในเรื่องเล่า หรือให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การสนทนากับผู้สอน และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จำนวน 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องมีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.82 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม พบว่า แผนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากสามารถนำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรับแก้แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้เรื่องเล่า โดยการทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่ได้ยิน และความสามารถในการจับใจความสำคัญ 2) ด้านการถ่ายโอน เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจคำพูดที่คุ้นเคยแต่อยู่ในสถานการณ์ใหม่ และ 3) ด้านการสื่อสาร เป็นการวัดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ออกมาเป็นคำพูด ทดสอบจากแผนการจัดกิจกรรมการเล่าทั้งหมด 7 แผน จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) พบว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความ

สอดคล้องเท่ากับ 0.76 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรับแก้แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้เรื่องเล่า โดยการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการใช้คำศัพท์ คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและมีความหลากหลาย 2) ด้านความถูกต้องทางไวยากรณ์ คือ ความสามารถในการพูดตามโครงสร้างทางภาษาอย่างได้ถูกต้อง 3) ด้านความคล่องแคล่ว คือ ความสามารถในการพูดได้อย่างสบาย เป็นธรรมชาติและไม่ลังเล 4) ด้านการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ คือ การทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดได้ และ 5) ด้านความพยายามในการสื่อสาร คือ ความกระตือรือร้นในการพูด การใช้ท่าทางช่วยและการสบตาผู้ฟังโดยตลอด ประเมินจากแผนการจัดกิจกรรมการเล่าทั้งหมด 7 แผน จากนั้นนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) พบว่า แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนและหลังเรียนจากการใช้การเล่าเรื่องมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรับแก้แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง ขอบข่ายแผนการจัดการจัดกิจกรรม แบบทดสอบด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การทดสอบฟัง พูด	การประเมินการพูด
แผนที่ 1 เรื่อง Franklin, the Frog's Life	1. The Frog's Life 2. It's Characteristics, Living and Foods	นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าจากเรื่องเล่า Franklin, the Frog's Life	นักเรียนพูดนำเสนอชีวิตสัตว์ชนิดต่าง ๆ
แผนที่ 2 เรื่อง John's Big Lunch	Foods and Ingredients	นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เล่นเกมและตอบคำถาม My Pizza	นักเรียนวาดรูปและเล่าถึง Sandwich ของตนให้ผู้สอนฟัง
แผนที่ 3 เรื่อง Tommy Too Cool for School	1. Clothing 2. Colors and Shapes	นักเรียนวาดรูปตัวเองสวมชุดต่าง ๆ ที่มีสีสันและลวดลายตามที่ชอบ จากนั้นสนทนากับผู้สอน	
แผนที่ 4 เรื่อง Peter Goes to the Beach	1. Go on Vacation 2. Activities you do on vacation		นักเรียนแบ่งกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มเลือกสถานที่พักผ่อน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ตาราง ขอบข่ายแผนการจัดการจัดกิจกรรม แบบทดสอบด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	การทดสอบฟัง พูด	การประเมินการพูด
แผนที่ 5 เรื่อง Nick and His Four Groovy Buttons	1. Addition 2. Subtraction	นักเรียนจับคู่ แล้วแต่ละคนคิดโจทย์เรื่อง Addition และ Subtraction คนละ 4 ข้อ	
แผนที่ 6 เรื่อง Nut's Rocking in School Shoes	1. Rooms in My School 2. Activities at School	นักเรียนพูดสนทนากับผู้สอนถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำในสถานที่ในโรงเรียน	
แผนที่ 7 เรื่อง A Pet for Nina	My Pet		นักเรียนนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ My Incredible Pet สัตว์เลี้ยงในจินตนาการของตนเอง
แผนที่ 8 เรื่อง To the Garden	1. My Routine 2. Good Health	นักเรียนสนทนากับผู้สอนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน	นักเรียนแบ่งกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติเรื่อง Good Health
แผนที่ 9 เรื่อง Valentine's Day	1. Valentine's Day 2. Stationary		นักเรียนทำ My Valentine Card คนละ 1 ฉบับ แล้วพุดนำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้นเรียน
แผนที่ 10 เรื่อง Bob Saves Christmas	1. Christmas 2. Clothes and Weather	นักเรียนสนทนากับผู้สอนเกี่ยวกับเสื้อผ้าแต่ละแบบที่เหมาะสมกับสภาพอากาศแบบต่าง ๆ	นักเรียนแบ่งกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปเรื่องอีกครั้งเป็นภาษาของตนเอง จากนั้นนำมาเสนอต่อผู้สอน

2.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษจากการใช้เรื่องเล่า โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่กำหนดพฤติกรรมออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ความกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น 2) ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน 3) ไม่วิตกกังวล และ 4) มีความพยายามในการพูด นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษา และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ปรับแก้แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

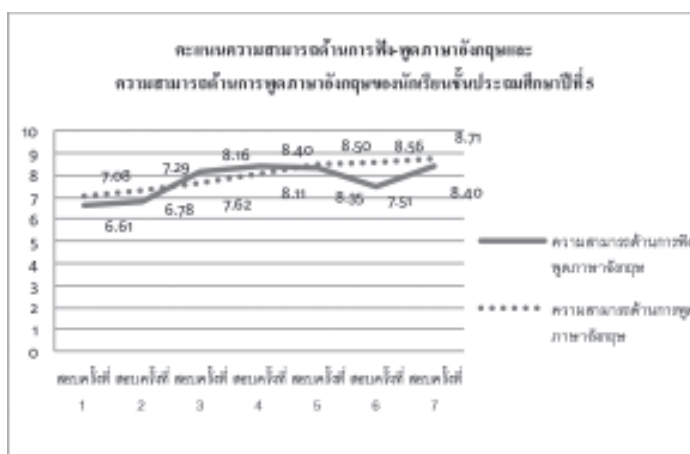
การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้พัฒนาเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence: IOC) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน 1) เปรียบระหว่างคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ 2) เปรียบระหว่าง

คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ และ 3) เปรียบเทียบระหว่างค่าความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการใช้เรื่องเล่าเรื่องอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76 โดยจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 54.05 ของนักเรียนทั้งหมด ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 35.14 ของนักเรียนทั้งหมด และในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้เรื่องเล่าอยู่ในระดับดีมากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป

2. นักเรียนมีความสามารถทางด้านพุดภาษาอังกฤษจากการใช้การเล่าเรื่องในระดับปานกลาง โดยแบ่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนความสามารถทางด้านพุดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 81.08 ของนักเรียนทั้งหมด ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 10.81 ของนักเรียนทั้งหมด และในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 5.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ว่าความสามารถด้านการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้การเล่าเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป

จากแผนภาพ พบว่า ความสามารถด้านการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้เรื่องเล่า เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการประเมินทั้ง 7 ครั้ง ต่างจากคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พุดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ลดลงในการทดสอบครั้งที่ 2 และครั้งที่ 8

3. ความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้การเล่าเรื่องอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านมีความพยายามในการพุดมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน ด้านไม่วิตกกังวล และน้อยที่สุดในความกล้าพุด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อมั่นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับสูง แบ่งเป็นนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษระดับสูง คิดเป็น

ร้อยละ 67.57 ของนักเรียนทั้งหมด ความเชื่อมั่นในตนเองระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.21 ความเชื่อมั่นในตนเองระดับต่ำและระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 8.11 เท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ว่าความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้การเล่าเรื่องอยู่ในระดับสูง

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษา พบว่า การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องภาษาอังกฤษส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พุดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาตามแนวทางแบบธรรมชาติ (Natural Approach) และตัวบ่อนเข้าที่เข้าใจได้ที่ช่วยผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่เรียกว่า Comprehensible Input และสมมุติฐานทางด้านด้านความรู้สึก (Affective Filter Hypothesis) ซึ่งได้สนับสนุนกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาการเรียนภาษา โดยผู้วิจัยเลือกใช้เรื่องเล่าที่แต่งขึ้นเองและดัดแปลงเรื่องเล่าที่มีอยู่แล้ว กล่าวคือ ผู้วิจัยแต่งหรือดัดแปลงเรื่องเล่าที่มีอยู่แล้วโดยเลือกเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น เรื่อง Franklin, the Frog's Life มีเนื้อหาเกี่ยวกับวงจรชีวิตของกบ ซึ่งจะพุดถึงลักษณะ แหล่งที่อยู่อาศัย อาหาร ศัตรู การจำศีล และการเลือกคู่ของกบ โดยมีคำศัพท์ที่ง่าย เหมาะสมกับนักเรียน เช่น sit, jump, walk, crawl, swim, eat, catch, fly และ sleep เป็นต้น นอกจากนั้นยังเพิ่มคำศัพท์ใหม่เข้าในคลังคำศัพท์ของนักเรียน เช่น hibernate, heron และ mate เป็นต้น โครงสร้าง

ภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องเป็นโครงสร้างง่ายๆ โดยใช้ The Present Simple Tense และ The Past Simple Tense เป็นประโยคความเดียวสั้นๆ เป็นต้น เรื่องเล่ายังมีเนื้อหาที่หลากหลายสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เช่น เรื่องอาหารและส่วนประกอบของอาหารในเรื่อง John's Big Lunch เรื่องเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย เป็นต้น และในเรื่องเล่ายังมีเพลงที่ช่วยให้นักเรียนสนใจเรื่องเล่ามากขึ้น เช่น เพลงในเรื่อง To the Garden มีเนื้อเพลง "To the garden, to the garden. Let's go to the garden! Let all go to the garden. Oh, oh, oh!"

นอกจากนี้เรื่องเล่ายังมีเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นผลพลอยได้จากเรื่องเล่า เช่น การแบ่งปันในเรื่อง John's Big Lunch ที่แบ่ง Sandwich ขนาดใหญ่ให้เพื่อน เรื่อง To the Garden และเรื่องความอดทนฝึกฝนจนเก่งในเรื่อง Peter Goes to the Beach เป็นต้น เรื่องเล่าที่มีเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมเรื่องจินตนาการ เช่น ในเรื่อง A Pet for Nina มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนพูดถึงสัตว์เลี้ยงในจินตนาการ และเรื่องเล่าที่มีเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ในเรื่อง Nick and His Four Groovy Buttons สอนเรื่อง Addition และ Subtraction ซึ่งเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และในเรื่อง To the Garden สอนเรื่อง Good Health วิธีการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่แข็งแรง ซึ่งเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษา เป็นต้น

2. การทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการใช้เรื่องเล่า ผู้วิจัยทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถ

ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้เรื่องเล่า ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทาง ตรวจสอบความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจและการพูดถ่ายทอดความคิดได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการใช้เรื่องเล่า ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว เช่น การพูดสรุปเรื่องเล่าที่ได้ฟัง การพูดนำเสนอต่อผู้สอนหรือหน้าชั้นเรียน และการแสดงบทบาทสมมติ ตามกรอบการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชากรของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป ที่มุ่งเน้นในการพัฒนา "ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency)" ให้กับประชากรของตนเอง ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามกรอบการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR อยู่ในระดับ Basic User A2 (Waystage) กล่าวคือ นักเรียนสามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษที่มักจะพบเจอบ่อยๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว ครอบครัว การซื้อสินค้า การเดินทาง ฯลฯ ได้ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันได้ สามารถอธิบายความต้องการของตนเองโดยใช้ประโยคพื้นฐานได้

3. จากผลการศึกษาพบว่า การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องภาษาอังกฤษส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานแรงด้านด้านความรู้สึก (Affective

Filter Hypothesis) ของ Krashen (1987) ได้สนับสนุนกิจกรรมการเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาการเรียนภาษา กล่าวคือ สภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนที่มีแรงต้านความรู้สึกต่ำ (Low Effective Filter) นั่นคือ เมื่อนักเรียนมีความสามารถด้านฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากผลจากการใช้แผนกิจกรรมการเล่าเรื่อง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น โดยกิจกรรมการเล่าเรื่องมีคุณลักษณะที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากเรื่องเล่าช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนสนใจ จึงทำให้เรียนด้วยความผ่อนคลายสบายใจ มีความวิตกกังวลต่ำ การเล่าเรื่องจึงช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาต่างประเทศ อีกทั้งรูปแบบทางภาษาที่ปรากฏในเรื่องเล่ามีความสอดคล้องกับลักษณะของตัวบ่อนเข้าที่เข้าใจได้ เพราะเป็นภาษาที่ง่าย มีการปรับให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- เตือนใจ เฉลิมกิจ. Why Use Songs in The Classroom? (เอกสารประกอบการคำสอน). กรุงเทพฯ : 2545. (อัดสำเนา)
- ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สถาบัน (องค์การมหาชน). “ตารางค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการสอบ O-NET ป.6 ม.3 และ ม.6 ปีการศึกษา 2557 จำแนกตามวิชา”, คะแนนการสอบ O-NET 2557, 2557. <http://www.niets.or.th/uploadfiles/uploadfile/9/bdaea64f96d90aeca0bb751dc827ca60.pdf> (25 ม.ค. 2557).
- Krashen, S.D. **Principles and Practices in Second Language Acquisition**. New York : Prentice Hall, 1987.
- Krashen, S.D. and Terrell, T. **The natural approach: Language acquisition in the classroom**. Oxford: Pergamon Press, 1995.

ข้อเสนอแนะ

1. ในขั้นเตรียมก่อนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา ผู้สอนต้องมีความรอบคอบในการเลือกคำศัพท์และโครงสร้างที่สามารถครอบคลุมและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เพราะการนำเสนอคำศัพท์หรือโครงสร้างที่มากเกินไปอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ ในทางกลับกันหากมีข้อมูลน้อยเกินไปอาจทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติงานได้ดี และทำให้เกิดความตึงเครียดเนื่องจากได้ตัวบ่อนทางภาษาไม่เพียงพอ
2. การให้เวลานักเรียนในการปฏิบัติงาน ผู้สอนไม่ควรให้เวลาในการเตรียมตัวนานจนเกินไปหรือขยายเวลาในการเตรียมตัวออกไป เพราะในสถานการณ์จริง นักเรียนแทบจะไม่มีเวลาในการเตรียมภาษาที่จะใช้ในการสนทนาโต้ตอบแบบฉับพลัน ดังนั้น กิจกรรมควรฝึกให้นักเรียนได้คิดและพูดโดยใช้เวลาให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชั้นเรียน